

Viimeinen asia josta luovun

Jeremian kirjassa luvun 29 jakeessa 11 sanotaan: ”Minä annan teille tulevaisuuden ja toivon.”

Lueskelin Yhteisvastuukeräyksen virikeaineistoa seurakunnalle ja siellä oli eräs tehtävä ryhmissä toteutettavaksi, joka kiinnitti huomioni. Tehtävässä kehoitettiin kaikkia osallistujia kirjoittamaan kahdeksalle eri lapulle kullekin yksi asia, joka hänelle on tällä hetkellä elämässä kaikkein tärkeintä. Lappujen kirjoituksen jälkeen osallistujia kehoitettiin lappu kerrallaan luopumaan noista asioista, kunnes jäljellä on vain yksi lappu, se jossa lukee kaikkein tärkein. Asia, josta luopuisi pakon edessä viimeisenä.

Päätin tehdä tehtävän, ja se ei ollut helppo. Asioista ei ollut helppo päästää irti edes kuvittelun muodossa. Yksi kerrallaan nostin pakasta pois lappuja, joissa luki asioita kuten toimeentulo, terveys ja koti .Kunnes jäljelle jäi vain yksi lappu. Siinä luki Toivo. Kaiken menettäneenä, sen haluaisin viimeisenä säilyttää. Toivo jälleennäkemisestä perheen kanssa, toivo asioiden selviämisestä. Toivo paremmasta tulevaisuudesta.

Omalla kohdallani kyse oli vain tehtävästä. Maailmassa on kuitenkin paljon ihmisiä, joille äsken kuvaamani on todellisuutta. Pala palalta he joutuvat pakon edessä luopumaan itselleen tärkeistä asioista. Ne viedään heidän käsistään kysymättä, kunnes heillä ei ole mitään. Ei edes itsemääräämisoikeuttaan.

Yhteisvastuukeräys auttaa ihmiskaupan uhreja Suomessa, sekä mahdollistaa koulutusta ja psykososiaalista tukea Lähi-Idän nuorille. Anna heille tulevaisuus ja toivo. Osallistu yhteisvastuukeräykseen.

Diakonissa Emmi Haggrén

Heinolan seurakunta